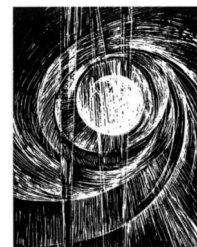

2. nedelja po božiču A – B – C

Bog nas je v ljubezni vnaprej določil, naj bomo po Jezusu Kristusu njegovi posinóvljeni otroci. (Ef 1,5)

Prvo berilo

Sírah 24,1-4.8-12

Modrost povelečuje sama sebe, sredi svojega ljudstva se hvali. V občestvu Najvišjega odpira svoja usta, pred njegovimi trumami se hvali: "Jaz sem izšla iz ust Najvišjega in kakor megla prekrila zemljo. Jaz sem na nebeških višavah postavila svoj šotor, moj prestol je stal na oblačnem stebru. Tedaj mi je zapovedal Stvarnik vsega, moj Stvarnik mi je odkazal prostor za šotor. Rekel je: 'V Jakobu postavi svoj šotor, v Izraelu prevzemi svojo dediščino!' Pred vekom, od začetka, me je ustvaril in na veke ne bom nehala biti. V svetem šotoru sem pred njim opravljala službo, potem sem se utrdila na gori Sión. Tako mi je dal, da počivam v ljubljenu mestu, v Jerúzalemu je moja oblast. V povelečanem ljudstvu sem se zakoreninila, v Gospodovem deležu, v njegovi dediščini."

Drugo berilo

Efežánom 1,3-6.15-18

Slavljen Bog in Oče našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki nas je v nebesih v Kristusu blagoslôvil z vsakršnim duhovnim blagoslovom: pred stvarjenjem sveta nas je izvôlil v njem, da bi bili pred njegovim obličjem sveti in brezmadežni. V ljubezni nas je vnaprej določil, naj bomo po Jezusu Kristusu njegovi posinóvljeni otroci. Takšen je bil blagohôtni sklep njegove volje, v hvalo veličastva njegove milosti, s katero nas je obdâril v ljubljenu. Slišal sem o vaši veri v Gospoda Jezusa in ljubezni do vseh svetih. Zato se ne neham zahvaljevati za vas in se vas spominjati v svojih molitvah, da bi vam Bog našega Gospoda Jezusa Kristusa, Oče veličastva, dal duha modrosti in razodetja, da ga boste spoznali. On naj razsvetlí oči vašega srca, da bi vedeli, v kakšno upanje vas je poklical, kako bogato je veličastvo njegove dediščine v svetih.

Evangelij

Janez 1,1-5.9-14

V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je nastalo po njej in brez nje ni nastalo nič, kar je nastalo. V njej je bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi. In luč sveti v temi, a

temà je ni sprejela. Resnična luč, ki razsvetljuje vsakega človeka, je prihajala na svet.

Beseda je bila na svetu in svet je po njej nastal, a svet je ni spoznal. V svojo lastnino je prišla, toda njeni je niso sprejeli. Tistim pa, ki so jo sprejeli, je dala moč, da postanejo Božji otroci, vsem, ki verujejo v njeno ime in se niso rodili iz krvi ne iz volje mesa ne iz volje moža, ampak iz Boga. In Beseda je meso postala in se naselila med nami. Videli smo njeno veličastvo, veličastvo, ki ga ima od Očeta kot edinorojeni Sin, polna milosti in resnice.

V razmislek

Božični čas je čas lepih besed. Voščimo si jih in si jih pišemo. Hkrati pa čutimo, kako je prijetno, če nam jih kdo zaželi. Etiopijski pregovor pravi: "Beseda, ki ti pomaga, si je ne moreš izreči sam". To so besede, s katerimi si izražamo spoštovanje in odobravanje. Z lepo besedo lahko oseba resnično zacveti. Lepa beseda lahko okreпча veliko močnejše kot katerikoli Božični praznični jedilnik.

Veliko besed slišimo in preberemo. Vendar je beseda, ki pomaga, ki dene dobro, ki sprejema in razume ter je prijateljska in izraža bližino, redka. Med množico besed, tudi in predvsem med mašo, je mogoče zgolj nekaj stavkov, ki ne dosežejo zgolj naših ušes, temveč tudi naše srce.

O takšni besedi je tudi danes govor v berilih. Predstavljajte si, da bi v Svetem pismu pisalo: "Na začetku je bilo naključje in naključje je bilo pri Bogu in naključje je bil Bog. Vse je nastalo po naključju in brez naključja ni bilo nič, kar je nastalo..." – svet bi bilo naključje, vi in jaz bi bila naključji, prav tako začetek in konec, naše celo življenje, celotna človeška zgodovina... Ne, v Svetem Pismu je jasno napisano: "Na začetku je bila beseda"! Na začetku ni bilo nekaj neotipljivega, nepoznanega, nesmiselnega, temveč nekaj zelo osebnega: beseda, ki jo je izrekel Gospod. Besede ustvarjajo odnose, bližino, povezanost. S pogovorom si delimo koščke življenja. Sam se podarim drugemu, če povem nekaj o tem, kar je v moji globini, kar mislim, čutim, upam in si želim...

Besede lahko pomagajo razumeti in živeti. Takšno besedo je spregovoril Bog. Beseda, ki nam jo spregovori, je Njegovo življenje, Njegova ljubezen, Njegova resnica in Njegova odločitev za nas ljudi. On želi vse to deliti z nami. Njegova obljuba od vsega začetka se glasi: "Ljubim te. Dobro je, da si. Želim tvoje življenje." Beseda je izrečena glede vsega, kar obstaja, glede stvarstva, zgodovine, glede vsakega posameznika. Vse je nastalo zaradi te besede in brez te besede ni bi nastalo nič, kar je nastalo.

Besedila te nedelje govorijo o globoki Božji naklonjenosti, ljubezni in zaupanju do nas ljudi. Življenje je razumljeno kot povezanost z Bogom, kot rast našega življenja iz Njegovih korenin. Ravno v začetku novega leta, ter tudi pred vsem novim in nepoznanim, je pametno, da se prihajajočih problemov lotimo z zaupanjem. Božja ljubezen do nas nam je lahko v oporo in nas opogumlja, da si upamo storiti stvari, ki bi bile brez Božjega varstva prenevarne, preveč težavne in prenaporne. Neuspehi, ki so vedno del človeškega življenja, ne pomenijo iz te perspektive manj trpljenja in nadlog, temveč izgubijo svojo obstoječo grožnjo, saj nas varuje Božja roka. Gospodova beseda privolitve, ki je izrečena vsakemu izmed nas, ostaja prošnja in povabilo za vse nas. Popolnoma naša odločitev je, če ji dovolimo, da živi v našem življenju, če smo Gospodu pripravljene odpreti srce in če postane ta beseda v našem življenju "meso". Gospod si vsekakor iz vsega srca želi osebnega srečanja in osebnega odnosa z nami.

2. nedelja po božiču A – B – C

Bog nas je v ljubezni vnaprej določil, naj bomo po Jezusu Kristusu njegovi posinóvljeni otroci. (Ef 1,5)

Prvo berilo

Sírah 24,1-4.8-12

Modrost poveličuje sama sebe, sredi svojega ljudstva se hvali. V občestvu Najvišjega odpira svoja usta, pred njegovimi trumami se hvali: "Jaz sem izšla iz ust Najvišjega in kakor megla prekrila zemljo. Jaz sem na nebeških višavah postavila svoj šotor, moj prestol je stal na oblačnem stebru. Tedaj mi je zapovedal Stvarnik vsega, moj Stvarnik mi je odkazal prostor za šotor. Rekel je: 'V Jakobu postavi svoj šotor, v Izraelu prevzemi svojo dediščino!' Pred vekom, od začetka, me je ustvaril in na veke ne bom nehala biti. V svetem šotoru sem pred njim opravljala službo, potem sem se utrdila na gori Sión. Tako mi je dal, da počivam v ljubljjenem mestu, v Jerúzalemu je moja oblast. V poveličanem ljudstvu sem se zakoreninila, v Gospodovem deležu, v njegovi dediščini."

Drugo berilo

Efežánom 1,3-6.15-18

Slavljen Bog in Oče našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki nas je v nebesih v Kristusu blagoslôvil z vsakršnim duhovnim blagoslovom: pred stvarjenjem sveta nas je izvôlil v njem, da bi bili pred njegovim obličjem sveti in brezmadežni. V ljubezni nas je vnaprej določil, naj bomo po Jezusu Kristusu njegovi posinóvljeni otroci. Takšen je bil blagohôtni sklep njegove volje, v hvalo veličastva njegove milosti, s katero nas je obdâril v ljubljjenem. Slišal sem o vaši veri v Gospoda Jezusa in ljubezni do vseh svetih. Zato se ne neham zahvaljevati za vas in se vas spominjati v svojih molitvah, da bi vam Bog našega Gospoda Jezusa Kristusa, Oče veličastva, dal duha modrosti in razodetja, da ga boste spoznali. On naj razsvetlí oči vašega srca, da bi vedeli, v kakšno upanje vas je poklical, kako bogato je veličastvo njegove dediščine v svetih.

Evangelij

Janez 1,1-18

V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je nastalo po njej in brez nje ni nastalo nič, kar je nastalo. V njej je bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi. In luč sveti v temi, a temà je ni sprejela. Bil je človek, ki ga je poslal Bog; ime mu je bilo Janez. Prišel je zaradi pričevanja, da bi namreč pričeval o luči, da bi po njem vsi sprejeli vero. Ni bil on luč, ampak pričeval naj bi o luči. Resnična luč, ki razsvetljuje vsakega človeka, je prihajala na svet.

Beseda je bila na svetu in svet je po njej nastal, a svet je ni spoznal. V svojo lastnino je prišla, toda njeni je niso sprejeli. Tistim pa, ki so jo sprejeli, je dala moč, da postanejo Božji otroci, vsem, ki verujejo v njeno ime in se niso rodili iz krvi ne iz volje mesa ne iz volje moža, ampak iz Boga.

In Beseda je meso postala in se naselila med nami. Videli smo njeno veličastvo, veličastvo, ki ga ima od Očeta kot edinorojeni Sin, polna milosti in resnice. Janez je pričeval o njej in klical: "To je bil tisti, o katerem sem rekel: Ta, ki bo prišel za menoj, je pred menoj, ker je bil prej kakor jaz." Kajti iz njegove polnosti smo vsi prejeli milost za milostjo. Postava je bila namreč dana po Mojzesu, milost in resnica pa je prišla po Jezusu Kristusu. Boga ni nikoli nihče videl; edinorojeni Bog, ki biva v Očetovem naročju, o nam je razložil.

V razmislek

Božični čas je čas lepih besed. Voščimo si jih in si jih pišemo. Hkrati pa čutimo, kako je prijetno, če nam jih kdo zaželi. Etiopijski pregovor pravi: "Beseda, ki ti pomaga, si je ne moreš izreči sam". To so besede, s katerimi si izražamo spoštovanje in odobravanje. Z lepo besedo lahko oseba resnično zacveti. Lepa beseda lahko okrepi veliko močnejše kot katerikoli Božični praznični jedilnik.

Veliko besed slišimo in preberemo. Vendar je beseda, ki pomaga, ki dene dobro, ki sprejema in razume ter je prijateljska in izraža bližino, redka. Med množico besed, tudi in predvsem med mašo, je mogoče zgolj nekaj stavkov, ki ne dosežejo zgolj naših ušes, temveč tudi naše srce.

O takšni besedi je tudi danes govor v berilih. Predstavljajte si, da bi v Svetem pismu pisalo: "Na začetku je bilo naključje in naključje je bilo pri Bogu in naključje je bil Bog. Vse je nastalo po naključju in brez naključja ni bilo nič, kar je nastalo..." – svet bi bilo naključje, vi in jaz bi bila naključji, prav tako začetek in konec, naše celo življenje, celotna človeška zgodovina... Ne, v Svetem Pismu je jasno napisano: "Na začetku je bila beseda"! Na začetku ni bilo nekaj neotipljivega, nepoznanega, nesmiselnega, temveč nekaj zelo osebnega: beseda, ki jo je izrekel Gospod. Besede ustvarjajo odnose, bližino, povezanost. S pogovorom si delimo koščke življenja. Sam se podarim drugemu, če povem nekaj o tem, kar je v moji globini, kar mislim, čutim, upam in si želim...

Besede lahko pomagajo razumeti in živeti. Takšno besedo je spregovoril Bog. Beseda, ki nam jo spregovori, je Njegovo življenje, Njegova ljubezen, Njegova resnica in Njegova odločitev za nas ljudi. On želi vse to deliti z nami. Njegova obljuba od vsega začetka se glasi: "Ljubim te. Dobro je, da si. Želim tvoje življenje." Beseda je izrečena glede vsega, kar obstaja, glede stvarstva, zgodovine, glede vsakega posameznika. Vse je nastalo zaradi te besede in brez te besede ni bi nastalo nič, kar je nastalo.

Besedila te nedelje govorijo o globoki Božji naklonjenosti, ljubezni in zaupanju do nas ljudi. Življenje je razumljeno kot povezanost z Bogom, kot rast našega življenja iz Njegovih korenin. Ravno v začetku novega leta, ter tudi pred vsem novim in nepoznanim, je pametno, da se prihajajočih problemov lotimo z zaupanjem. Božja ljubezen do nas nam je lahko v oporo in nas opogumlja, da si upamo storiti stvari, ki bi bile brez Božjega varstva prenevarne, preveč težavne in prenaporne. Neuspehi, ki so vedno del človeškega življenja, ne pomenijo iz te perspektive manj trpljenja in nadlog, temveč izgubijo svojo obstoječo grožnjo, saj nas varuje Božja roka. Gospodova beseda privolitve, ki je izrečena vsakemu izmed nas, ostaja prošnja in povabilo za vse nas. Popolnoma naša odločitev je, če ji dovolimo, da živi v našem življenju, če smo Gospodu pripravljeni odpreti srce in če postane ta beseda v našem življenju "meso". Gospod si vsekakor iz vsega srca želi osebnega srečanja in osebnega odnosa z nami.